ἀναπαιστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον (εἰς συλλαβήν) / anapaesticum monometrum hypercatalectum

Schol. vet. in Pind. *Nem*. 7 (p. 25. 17 sq. Tessier) τὸ δ΄ φερεκράτειον ἢ ἀναπαιστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον.

Schol. vet. in Pind. *Nem*. 8 (p. 26. 7 Tessier) τὸ ζ΄ ἀναπαιστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον.

Schol. rec. anon. in Aristoph. *nub*. 457a. 3 (p. 294 Koster) τὸ δ΄ ἀναπαιστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον.

Schol. rec. anon. in Aristoph. *nub*. 1206a. 1 sqq. (p. 422 Koster) τὸ α΄ μονόμετρον (*scil.* ἀναπαιστικόν) ὑπερκατάληκτον ἐξ ἀναπαίστου, δάκτυλου καὶ συλλαβῆς· τὸ β΄ ὅμοιον, ἐκ παλιμβακχείου, ἀμφιμάκρου καὶ συλλαβῆς.

Serv. GL IV 462. 1 sq. de chorico. choricum constat monometro (*scil.* anapaestico) hypercatalecto, ut est hoc:

animus male fortis. [*M.E.*]